

Tað ringasta, sum kann henda:

Tey ungu rýma av landinum!

Vit hava verðins hægsta skatt á lág- og meðalinntøkum. Hetta hevur ført til, at ein partur av okkara besta fólki rýmir av olandinum, tí tey fáa betri sømdir at virka undir alla aðrastaðni.

Fyri landið er hetta tað ringasta, ið henda kann, at tey ungu rýma av landinum segði Karl Johansen, formaður í Havnar Arbeidsmannafelag í 1. maidgrøðu síni. Hann segði:

— Fyrsta mai í 1989 vóru sáttmálasamráðingar við arbeiðsgevarar. Vit undirskrivaðu ein 2 ára sáttmála, har lønin hækkaði við 2 krónum fyrsta mai

ella er kanska farið á húsa-gang.

Uttanlandsskuldin er økt úr góðum 3 milliardum upp í 8 milliardir, og er hetta ein av grundunum

til, at nú verða veldugar byrðar lagdar á verkamannafjöldina.

Fyri bara góðum 2 árum síðani kundu vit lesa í 14. September um tann bera

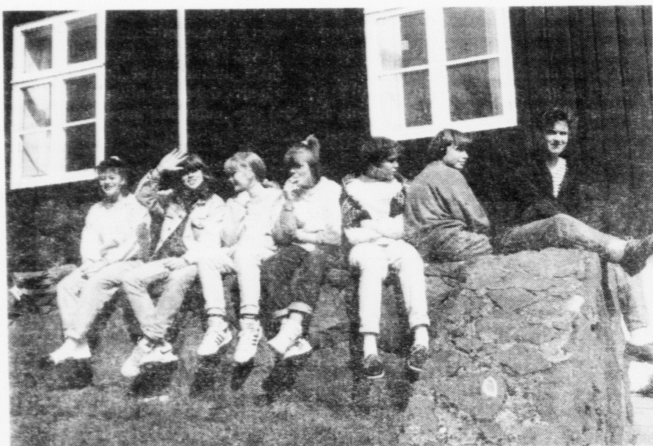
vælstend. Har skrivaði 14. September, at Jóngerð Purkhús, figgjarmálaráðharri, hevði langað bremsurnar í, og at allir kassar vóru á tremur.

Tað er forstáðiligt, at vit nú standa spyrjandi, nú vit fáa at vita, at allir kassar eru skralttómir, og at uttanlandsskuldin er økt úr 3 upp í 8 milliardir.

Vit fáa at vita, at landskassin eigur bara ein litlan part av hesi uttanlandsskuldini, rest eiga kommunur, privat feløg og einstaklingar.

Vit kunnu beinanvegin sláa fast, at tað er ikki verkamannafjöldin í Føroyum, sum eigur hesa uttanlandsskuldina, sum vit nú bliva plágað við.

Tað hevur verið ein nógv brúktur máti fyri at sleppa undan at betala skatt at taka stór lán í donskum kredittforeingum fyri eina lága

Frá 1. maihaldinum í Havn

1989 og hækka aftur við 2 krónum í dag fyrsta mai 1990. Hetta var sostatt ein lønarhækking uppá 4 krónur yvir 2 ár og má hetta metast at vera ógvuliga beskeðið. Vit vistu hógv, sum vit eisini vóru bidnir av lögmanni at gera.

Hvussu er so staðin í dag? Jú, vit hava mist einar 8 krónur í keypikraft av okkara tímalen. Hetta av inntøkulógum og bundnari uppsparing, sum samgongan hevur samtykt, afturat tí at vit eisni hava mist prístalið.

Hetta kemur sjálvandi at føra til at tað verður rættiliga nógv verið at føra samráðingar í 1991 enn tað hevur verið síni frammanundan.

Vit spyrja: »Hvør er so orsøkin til alt hetta? Og fáa vit at vita, at landið er við at fara á husagang,

Karl Johansen: Vit mugu forða fyri, at tey ungu flyta av landinu

rentu, og seta hesar pengar inn í føroyskar peningastovnar fyri eina nógv hægri rentu.

Hetta hevur so aftur gjørt, at teir føroysku peningastovnarir blivu á tremur av pengum.

Bankarnir liva ikki av at hava pengarnar standandi inni, og bleiv úrslitið av hesum, at húsaprisirnir fóru upp við einum 50%. Tað bar til at selja gomul hús í Havn fyri bæði 2 og 3 ferðir virðið av húsunum.

Taðir í Havn, sum vóru keyptar av gomlum havnarmonnum fyri 4—5 hundrad krónur, kundu nú seljast fyri útvíð milliónina fyri hvørjar 100 kvadratmetrar. Tað gekk so hart á, at sjálvst bankarnir hildu seg aftur at keypa.

Tað floymdi inn á Føroyar við fremmandari ar-